

БЕЛАРУСКИ ШЛЯХ

Адрес редакцыі і адміністрацыі:
Серпуховская вул. д. № 12

Рэдакцыя адчынена ад 1 да 2 гадз.
пасля поўдня.
Адміністрацыя—зрана ад 10 да 2 гадз.
У вечары ад 5 да 7 гадз.

Рэдакцыя пакідае за сабой права па-
праўляць перасыланыя рукапісы і ко-
респондэнцыі.

Цана асобн. нум. 15 к.

Падпіска: з дастаўкай да дому ў Мін-
ску на 1 месяц 3 рублі.

Цана абвестак:
за перш пэтыту на 1-й стран. 1 руб.
на апошній—30 кан.

Штодзенная грамадзка-палітычная газэта.

№ 38. Менск. Пятніца 10 мая 1918 г. Год I

АБВЕСТКА.

Менская Грамадская Управа просіць уласнікаў вірухо-
вых менняў у горадзе Менску, нінесных адзначнага збору:
аснаўнаго за прошлыя годы і дадатковаго за 1918 рок, пась-
пешацца унесці лічунчыяся за імі відомкі, бо калі ні бу-
дуць увесены да 15 г. м., Управа змушана будзе ужыць пры-
мусовыя спосабы для зыску іх з даходау, ад абложаных мен-
няў.

Грамадзкі Галава П. Машчэню.

Пайду...

Пайду, куды сэрца нас вайча.
Пайду, дзе цяпоча самаці
І вечар дзе лісьця калыма,
І носіць уздохі зямлі.

Во душна мне тут і так буд-
на,
Змарыўся я карац свой гнуць.
Заво мне поле, як думі,
Як рэчкі, што лесам цякуць.

І волі і шчасця хачу я,
І бачыць хачу цэлы свет.
У хмары мне цяжка—у хма-
ры

Балоча сібе чалавек!
Занольскі.

Менск 10-г.

Вельмі мысляюцца тыя, катро-
рыя кажуць, што тады толькі
можа пачацца нацыянальная
культура праца на Беларусі,
калі ўжо будзе наладжаны доб-
ра эканамічны добрабыт, а да
тых часаў трэба пачаць з
гэтага, нібы го, міжнарод-
най вартасцю — культурнай
працай.

Мы ведаем, што побач с
першай павіна ісці і другая
праца зараз жа: адна дапау-
няе і дапамагае другой. Ні то
што «ні адным хлебам чалавек
жыў будзе»,—але да самага
здабывання гэтага хлеба як
найбольш трэба культуры.

Тым болей цяпер, калі на
Беларусі пачаўся адзіу вялі-
кіх хваляў уцекачоў у свае
родныя паязішчы, калі кіну-
чае мора чужых людзей пачы-
нае тут умешацца і наш
край прымае ранейшы кштат
— нам трэба пачаць культур-
ную работу. Досіць будзе «сена
у шапцы», досіць беларуска-
му народу жыць адным чалавек-
нем пайх і сную будучыны.

трэба зараз-жа будаваць і бу-
даваць!

Ні чакалі гэтаго ў нашым
краю госяці нашыя — палікі.
Сеці іхніх школаў, нібы наву-
цай, пакрылі ўсю Беларусь
і ні то што каталікі-беларусы,
але нават і праваслаўныя ву-
чыліся ў гэтых школах, дзе
сцьвалі патрыятычныя песьні
з Варшавы.

Оам народ інстытутуна па-
трэбуе школы — і самахвотна
хлебавы аддавалі сваіх дзя-
цей у польскія школы: «нехай
ходь на польску вучыцца, ка-
лі піма у нас другіх школаў—
кажуць бацькі—бо вучыцца
цяперашнім часам кожнаму
трэба».

Болей чакаць нельга, бо
шкоднае насенне чужога—вар-
шаўскаго патрыятычнаго духу
намеж нашых дзяцей, дзякую-
чы польскім школам, для на-
шаго народу—реч нівармаль-
ная. Дык вось, у адпор гэта-
му, нам трэба як найхутчэй
парушыцца ад сваіх нацыяналь-
ных школаў, па усаму краю.
Цяпер самы надкладны час, бо
да восені трэба гэта наладзіць.

Трэба перш-на-перш адкрыць
беларускія вучыцельскія кур-
сы, каб у восені пасля пра-
цы на полі, беларускія дзеці
маглі-б пачаць сваю адукацыю
у роднай мове у сваёй нацы-
янальнай школе. Трэба да во-
сені надрыхтаваць школьныя
падручнікі і усе другое, а то
будзе позна.

Шмат дапамагчы гэтага вя-
лікай справе могуць організа-
тары беларускіх школаў—дзе-
ячы з «заакопнай» Беларусі.
Там ужо ў гэтым кірунку ад
самага пачатку акупацыі краю,
за тры годы вайны імат зроб-
лена: там есць на краю ўжо
валя двух сот беларускіх на-
цыянальных школаў, там есць
у Сьвіслачы семінарыя бела-

рускіх вучыцелю, там есць
ужо шмат школьных падруч-
нікаў, там есць ужо дзесяткі
тысяч беларускіх дзяцей на-
цыянальна сьведомых і гэта—
самы найвялікшы плюс у бе-
ларускай справе за час вайны.

Беларуская Рада, побач з
другімі заданнямі, павінна за-
раз жа дбаць аб нашай школе
і нямецкі урад, каторы шмат
дапамагаў у гэтым кірунку ў
«заакопнай» часці нашай
Бацькаўшчыны, пэўне пойдзе
нам на сустрэч і тут.

Школы і толькі школы —
залог нашаго добрабыту і на-
цыянальнаго існавання нашай
будучыны.

Абразкі с правінцыі.

(Па даўгінаўскаму гасцінцу).

— Калісь і цяпер—кажа
стары Міхалка у задуменні.
Калісь—пры большавіках.
Цяпер—пры немцах.

Стары Міхалка, — дужы і
гарапашны мужык — і «калісь»
усьміхаўся і «цяпер» усьмі-
хаецца. Усьмешку гэта ён ха-
ваў і хавае ў сваіх аграмад-
ных сівых вусах. Вочы яго,
умудронны вопытом жыцця і
«калісь» і «цяпер» філеса-
фічна глядзелі і глядзяць на
«ўсё» акружаючае.

Ён ні рубаў дровы ў пан-
скіх лесах, ён у камітэцкіх
ні пайшоў, ракізаваны ні
рабіў, а жыў звычайным, ці-
хім жыццём.

— «Ніто кум цыгар—фай-
кес ідо!» (німа папіросы —
люлька ёсць) спакойна кажа
ён цяпер нямецкаму салдату,
частуючы яго люлькай.

Па нямецку Міхалка наву-
чыўся ў старой Соркі, дзе ён
калісь часта «трукваў», а
цяпер толькі тутун купляе.

І стары Міхалка часта мае
храпку са мной пагаварыць аб
сучасных справах. А так як
цяпер у ваколіцы вельмі ціха,
то ён удаецца ў відаўня ўс-
паміны большавізму.

— У кожнай вёсцы хадзі-
ла вярта па начох, хадзі-
ла са стрэльбамі і ліварварамі
— кажа ён. — Убіўствы, грабя-
жы, аладзействы бывалі на
кожным кроку. А людзі страш-

ныя бывалі, дакія, дык толькі
літуй, Божаўка! — І вочы ка-
лолі, і нась і языкі і рукі
адраэвалі дык толькі літуй
Божаўка!

А самасуды, самасуды —
жывых часам закопывалі ў
зямлі...

І тут ідзе пералік вёсак,
засьценкаў, сяліб у ваколіцы,
дзе розныя страшныя падзеі
рабіліся.

— А цяпер? — пытаюся я ў
яго.

— Цяпер то Бог злітаваўся
— ціха ўсёды, мірна, спакой-
на і можна жыць. Людзі прысь-
міралі, аглядзіліся. А, барані
Божа, немцы сюды ні прыш-
лі-б — каю было-б ўсім: пры-
дзяліцьбе зямлі галовы паскру-
чывалі бы адзін аднаму на по-
лі... Содом і Гамора пачаліся-
б у нас на вясну, а цяпер
Бог — бацька, будзем жыць.

З. Б.

МАЛЕНЬКІ ФЭЛЬЕТОН.

КАРЬЕРА.
Быў каліграфістым,
Кепскім граматыстым,
Стаў канцэлярыстым,
У часці пастарцістым,
Улопаўся «з начыстым»
— Выліцеў са сьвістам,
— І стаў соцыялістам
І фэдэралістам,
Будзе камуністам,
Потым анархістам,
Узновіцца Раманаў —
Стане хуліганам.

Сальвэзь.

Агульныя весткі.

БЭРЛІН. 6 г. м. Урадова
Распаўсюджаньня праз Амстэр-
дам данясення ангельскіх газа-
таў, што нібыто адзін галія-
чык з даручэння статс-сакрэ-
тара ф. Кюльмана зрабіў ад-
най высока пастаўленай асобе,
належачай да ангельскаго ура-
ду пэўныя мірныя прапановы,
а'дзялюцца поўнасьцю выду-
манымі. Висноўкі ангельскіх
газэтаў зроблены на аснове

гэтых вестак падаюць самі
сабой.

— БЭРЛІН. 6 г. м. «Вольф»
Французскія газэты робяць сэн-
сацыйныя паведамленьня, аб
пажары майстэрняў у Фрыдрых-
стафэн. Подлуг паведамленьняў
прычынай пажару з'явіўся ні-
быто напад ангельска-амеры-
канскаго надземнаго флоту з
Бальфору. Па праўдзі-ж па-
жар вынік ат таго, што запа-
ліўся сам сабою матэрыял у
дрэвашумільні. У агарэўшым
старым ангару для цэпналінаў
у той час прац ішчаслівае зда-
рэнне ні было ні воднаго са-
малёта. Агонь быў локаліза-
ваны і ні дапушчаны да су-
седніх фабрычных будынкаў.
«Dr. Wit.»

— БАЗЭЛЬ. 6 г. м. Швей-
царскія газэты паведамляюць
аб новых ніпарадках у Ірлян-
дзі. Ангельскія газэты пішуць
аб арэштаванні больш 200
палітычных праводцаў у Ір-
ландзі.

— КОПЭНГАГА. 6 г. м.
«Вольф». Глаўная фінляндская
кватэра паведамляе: Операцыі
паўзатыя ў замеры ачышчэнь
ваколіцы на захад і поўдня
— захад ад Тавагуста ідуць
і далей. За апошнія дні узя-
то больш 2000 палонных.
Прэдпрыемства ўпад на чалам
ген. Ляндвэра ськіраванае про-
ціў ваюючых яшчэ ў ваколі-
цах Коткі і Фрыдрыхсгамм
чырвоных гвардэйцаў дайшло
да станоўных рэзультатаў. Ка-
ля Інгерніс мы узялі больш за
1500 палонных, 7 гарматаў і
20 кулямэтаў. Зрана у падзе-
лю мы узялі Котку. Лічба па-
лонных перавысіла 2000. Про-
бе чырвона-гвардэйцаў уячч
марской дарогаю, перапакодзілі
нямецкія караблі. Ідучыя каля
Фрыдрыхсгамм нашыя войскі
увайшлі ў Вероёку і узялі
больш за 3000 палонных. Ус-
ходняя армія адабыла берага-
выя батарэі з паяжкімі гарма-
тамі ў Пронсуаг.

— КОПЭНГАГА. 6 г. м.
«Berl hokalan». З прычыны
падыходзячых з Фінляндзі па-
ведамленьняў, што на руска-
фінскай граціцы з'явіліся
значная лічба рускаго войска,
з рускаго боку даюць высь-
няючыя паведамленьня, што

войско гатае назначана для адпору фінляндскай белай гвардыі, казіб яна захацела напасці на форт Іно.

ЖЭНЭВА 6 гм. Подлуг «Echo de Paris» амерыканская работніцкая дэлегацыя, якая на гэтых днях пакінула Англію выслويدаса прадіў селіканна міжнароднай соцыялістычнай канферэнцыі пі глядзя на ўсе ўсілі ангельскай дэлегацыі склаціць да гэтага сваіх амерыканскіх гасцей.

ЛУГАН 6 гм. «Berl Hohn» Корреспондэнт «Secolo» паведамае, што у Амьёна пятае часць будынкаў ушкоджана нямецкім абстрэлам; паміж іншымі будынкамі—прэфэктур, ратуша і музэй. Жыхары пакінулі горад. Немцы сталі абстрэліваць Амьён і яго ваколіцы са ўсіх гарматаў.

Весткі з Расіі.

ЖЭНЭВА 5 гм. «Le Matin» паведамае с Пецярбургу, што рускі ўрад зацатрабаваў уповажнення для высылкі у Маскву вайскавай часці, для ахраны будынку у якім месціцца нямецкае пасольства, бо пачынаючы ў сталіцы сытуацыя ні заспакаівае безпечнасці дыпламатычных прадстаіцаў чужых дзяржаваў.

ЖЭНЭВА 5 гм. Парыжскі «Temps» паведамае с Пецярбургу ад 3 мая. У надыходзячую нядзелю, як ў столетнюю гадашчыну нараджэння К. Маркса, Ленін абвясціць палітычную амністыю. Дзякуючы гэтай амністыі мае быць звольнена каля 30,000 асобаў.

МАЛЪМО 5 гм. Подлуг данясенню с Пецярбургу тамака у апошнія дні было зроблена шмат арэштаў. Паміж арэштаванымі—несколькі членаў Устаноўнага абору. Народны камісар аб'яўляе, што арэшты з'яўляюцца ў звязку з аткрыццём заговору проці савецкага ўраду.

Манарыстычны настрой сярод казакоў выявіўся ў выбраванні данскімі казакамі на мейсцо Каледзіна на пасаду атамана вайскоў, наўшніна быўшаго цара генерала Голубова, каторы пачаў ужо энэргічна працаваць над злучэннем усіх проціў—рэвалюцыйных сілаў пад сваім сцягам.

(«Dz. Polsk.» № 122).

ЛЕНДАН 6 гм. «Réuter». З Пекіну паведамаюць у «Times» ад 29/IV. Казанскі атаман Семенов які змагаецца у Сымбіру проці большавікоў высунуў свой авангард аж да Каракова (?) на ж.д. лініі у Харбін. З Забайкалья паведамаюць аб моцна пашырэнным Семеновскім проці—большавіцкім руху. Большавікі падарвалі важны мост на р. Амур. Глаўная кватэра Семенова ўсё ішчэ знаходзіцца ў Манчжурый.

На беларускім шляху.

— Дэлегаты Рады Беларускай Народнай Рэспублікі, наслання ў Кіеву дэлегатам перагавораў з украінскім урадам, надалі народнаму міністру загранічных спраў Украінскай Народнай Рэспублікі гэтую заяву:

«Мы маємо ведамаць, што ў межах Украінскай Народнай Рэспублікі ўтворэн корпус польскіх войск лікам 15.000 душ. Ні лічучы сябе ў праве цікавіцца пытаннем, якіе мэты мае гэта фарміроўка, мы ні можам ні звынуць увагі на той факт, што вельмі магчыма адпраўка наменскаго польскаго корпуса ў межы Беларускай Народнай Рэспублікі (у Магілёўшчыну). Адпраўка гэта тым больш падобна да веры, што ў межах Магілёўскай губерні знаходзіцца цяпер 1-шы корпус польскіх войск пад камандай генерала Доубора - Мусыніцкаго. Дзеля таго, што гэная бытнасць становіць страшэнны ціжар для населяння краю, і працімаючы пад увагу, што быццё польскіх войск у межах Беларускай Народнай Рэспублікі ёсць рэзультат прыцэпковых акалічнасцей і ў гэтым мамэнт ні можа быць нічым апраўдана, — наш урад чыніць крокі, каб наменскае частцы былі магчыма хутчэй выведзены з Беларусі ў Польшчу, або распушчаны. Перш, чым будзе развязана пытанне аб бытнасці 1-го корпуса, у адпраўцы новых польскіх фарміровак з межаў Украінскай Народнай Рэспублікі ў Беларусь наш народ бачыць акт ніпрыхільнасці і абіды для яго нацыянальнай годнасці. З гэтай прычыны маємо гонар выказаць Вам, пане Міністру загранічных спраў Украінскай Народнай Рэспублікі, нашу прозьбу ўвайсці ў зносіны с камандай новасфармаванаго польскаго корпуса ў справе задач, якіх ён мае даходзіць, і ў кожным здарэнні выдаць загад, каб ні ў якім прыпадку ні была дапушчана адпраўка яго ў межы Беларускай Народнай Рэспублікі».

Беларускі

тэатр.

У «Беларускай Хаті» 6 мая ставілі драму «Хам» па сюжэту апавядання Э. Оржэшко. Збор нівялічкі. Ігра, як ніколі, пекная. Дружныя апледымэнты публікі, каторая, трэба адзначыць, ні вельмі шаноўна адносілася да трагічных момэнтаў пьесы, прыдаючы ім дваякі сэнс. Вытрыманасць і вельмі ўдачнае разьдзяленне роляў відаць адразу. П. Мядзюлка ў ролі Пронкі—жывы натуральны абраз распушчанаі дзяўчыны, трагічная доля якой

даводзіць яе да вяроткі. Часамі, загартына з душы не ікарка сьвятой праўдзівасці, але ж не! ні дэтрымлівае яна да канца свайой прысягі, злы агонь яноў распаліць сапсаванае сэрца, а тут ішчэ зьявіцца на вочы зьдзіўляючая жабрачка Марцэлька і ўсе засьцілае туман: і сьвятая ласка старога мужа Паўлюка—збаўціцеля яе і прысяга перад крывяжам, і ўсякая надзея на чыстае шчасце, ўсё адлетэе, як толькі павое распустай у пустой, загубленай душы, якая німожа ніяк падняцца нават і пасля таго як на сьвет родзіцца дачка—рэзультат аднаго нілітаных грэхоў—каторае мусіло-б, здаецца, абудзіць у гэтай душы матчынае пачуццё. Перамагае ў ёй вахлім і такою яна застаецца да нілюдзкаго канца паленаго жыцця яе.

Вось гэтая ўдзячная роля была скарыстана артысткаю з безумоўнай паўнасьцю. Трэба прызнацца, што гэта роля—яе роля. Пастаўне на яе мейсцо іншую асобу з ніякалікаго складу нашых артыстаў і вы ні ўбачыце таго, што тут патрэбна.

Добрай парай для Пронкі быў Паўлюк у выкананні А. Крыніцы, які замяняў рэжыс. Ф. Ждановіча праз тое, што той у гэтым дзень зусім ні меў часу праз вялікія клопаты пад упарадкаваннем дэкарацыінасьці. Стары Паўлюк Акунь даруе ўсе грэхі Пронкі як даўнейшыя, так і цяперашнія. Нават труп навесіўшыся блудніцы жалем займае прастую душу яго. Што ж, ён—«хам». Чужое для яго маленство Пронкі, якая ўсё ж хвалілася, што бацька яе смужыў такі ў канцэлярні, чужая яна яму, атроча яе горкаго жыцця, яе мэрнаго лёсу. Яна корміць яго атручанаю страваю, а ён і гэта гатоў дараваць ёй дзеяе абавянення. Зло і грэх далёка ад гэтаго «хама».

Удзячныя ролі дапоўніла Марцэлька (Пралеска) з ніспадзёланай здатнасцю. Як нортана служба, як пачыная ведзьма, яна палетае на збаламучаную душу Пронкі і пільне, маніць яе на пакусу. Уся фігура артысткі папала ў «сваю» ролю.

В. Тарасік (Ульяна) і Зорка [Аўдоця] пекна спраўляліся ў ролях простых вясковых кабетак.

Дэкарацыя ў І акце па мастацку зроблена арт. Андрэявым: убогія магілёў, зялены мурог, лозы над вядою, тут зроблена ўсё, што можна зрабіць на маленіцкай сцэні «Беларускай Хаті».

Што датыча імітаныі, то ў апошнім акце вельмі ўжо моцна сьвістала завірху; а можа на шмат навалей.

7 мал пастаўлена было «Раскіданае Гляздо» Я. Купалы. Збор нават нізаметны, а ігралі ўсё такі як трэба. Найболей выдаліся Ф. Ждановіч (Сымон), П. Мядзюлка [Эдзі]

Афіцыйнае паведамленне нямецкаго вярхоўнаго камандавання за 9 мая 1918 году.

ЗАХАДНЫ ТЭАТР ВАЙНЫ.

Між Іпарнам і Байлелем прая ўвесь дзень рухавая артылерыйская чынасьці. Нашы атакі наўдзвей вонера Дзюкэрбуша удаліся як мае быць. Райтскія і Бадэнскія войскі заўладалі ніпрыяцельскімі лініямі на працягу 2 кілометр. па ўсходнім беразі ручая Вівер. Яны, мабыць, падпарадкалі англо-французкую атаку і ні дазволілі ёй стварыцца. Толькі на абодвух баках дарогі Рэнігелст—Каммелд атрымаў ніпрыяцельскі напад поўнае разьвіцце. Ён быў адбіты так сама, як і контр-атакі на нашыя, напона нам занятыя пазіцыі. Мы ўзялі 675 палонных с 6 французскіх і 2 ангельскіх дывізіяў, паліраеўных відзікія страты. Прты адбіццю французскіх атакаў на паўднёвым беразі р. Ліс калі Бюккуа і паўднёвай Альберта мы ўзялі палонных. У часе ўнараінай нудалай атакі Аўстралійскаго войска калі дарогі Корбі—Брэ ў нашых руках засталася 45 палонных, між імі 4 ахвінеры. Паўночнай ручая Люс і на захаднім беразі Аўры артылерыйская чынасьці заставалася падвышанай. Больш на фронці на шмат мейсцаў удацая работа разьведчыкаў.

За апошніх 3 дні вораг агубіў ў надземных бітвах абстрэлам з ваямі 26 аэропланаў. Об.-лейтэнант Шлэйх зьбіў ўчора 3 варажых аэропланы й дасягнуў праз гэта сваіх 26, 27 і 28 надземных перамогаў.

У С.Х. УКРАЇНА.

На паўночным беразі Азоўскаго мора мы прасунуліся да ўсяля Дону і занялі Ростоў.

Перамовы аб установе дэмаркацыйнай лініі хутка пачнуцца.

Першы Генерал-кватэрыейстар фон-Людэндорф.

ка і В. Тарасік (Маді). Пра-леска добра вела ролю хлопчыка Данілікі.

Знаёмы.

МЕНСКАЕ ЖЫЦЦЕ.

Далейшую распрадажу мён-ня цэнтральнаго скпада упраулення дарожных работ пры X арміі (па расцэнцы да 500,000 руб.) дзеля уплаты пэнсіі і ліквідацыйных работ чым і служацым гэтай арганізацыі месцовае управа спыніла да перадачы складу і выяснення інвэнтарных астаткаў склада.

У І-м пазычкова-збэрггацельным т-ве ніяк ні могуць назначыць аканчацельнаго дня агульнаго збору членаў дзеля разгляду і пацвярджэння расходаў за мінулы год, сьметы на бягучы год і выбараў належацых асоб у прауленне і рэвізыйную камісію.

Зьезд духавенства епархіі дзеля разгляду матэрыяльна-прававых інтарэсаў духоўна-служыцеляў у звязку з неуплатай пэнсіі ад 4-го студзеня, а так-сама аб рэформах духоўных школ епархіі, аббудзёцца пасля мая, да таго часу мае быць наладжэна почта і, мабыць, «Епархіяльныя вѣдомости», за каторыя падпісаная плата на год 15 руб. унесена падпісчыкамі яшчэ у пачатку 1918 году.

На Л. Р. ж. д. у упрауленскіх аддзелах падгатоўка да ліквідацыі спраў ідзець поўным ходам. Самую ліквідацыю маюць пачаць пасля мая мейсца. Упрауленцы групамі едуць у Маскву у Радз Камісараў за падрахункам.

Беларускае т-во «Цетка». 4-го мая г. г. у Менску зляжылося Беларускае таварыства імені вядомай беларускай палітычнай дзеячкі і пісьменніцы Цеткі—Пашковіч. Скарачэнная назва

таварыства—«Цетка». Выбраны прэзыдыум у склад якога увайшлі: старшыней—П. А. Бадунова, таварышам старшыні А. Маноўская, другім таварышам—К. П. Панько і сакрэтаром—К. П. Маневіч.

Т-во «Цетка» ставіць сабе мэтай—памогу усім патрабуючым бедным беларусам, глаўным чынам т-во «Цетка» мае апекавацца над дзяцьмі, вучнямі і старымі. Дзеля старых Т-во мае атчыняць багательні.

Т-во бярэ пад сваю апеку адчыніўшыся у Менску ясьлі, дзецікі каленіі сталюкі і іншы. У члены таварыства прыймаюцца ўсе жадаючыя. Гадовы членскі ўзнос—3 руб. Спраўкі выдае сакрэтар таварыства—К. П. Маневіч Паліцэйская д. 14 кв. 1 ад 4-6 гадзіны.

Нарміроўку мяса нямецкае градоначальство бярэ у свае рукі. Масны пак (3/4 ф. на душу на тыдзень) мае быць увезены с пачатку будучаго мейсца. Адначасова апрацоўваецца нямецкай уладай інструкцыя строгаго урэлігуравання, далейшай прадажы хлеба, цукру, і др.

У другім бонавым бюро (Саборава, д. Айзэнштата) новы бонавыя кніжкі будуць выдавацца ад 11-го па 15 мая. Цэна на кнігі—два рублі.

У першым бонавым бюро (Юр'еўская, 2) выдача кніг пачата 7-го мая.

Рэдактар А. Прушыні.

Выдавецтво Т-во «Заранна».

А Б В Е С Т К И

Т. З. КАЦ.

(Менск, Губэрнаторская, 16)

— СКЛАД —

пішучых машын, валіцэпэдаў канцэлярыі прыладаў.

Самыя вялікія выбар і самы танныя цэны.